

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 10. De Humilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

rigor, nihil de statuta, aut merito pe-
na, remittens.

Postulatio Clementiæ : Domine
Iesu Christe, qui misericors & cle-
mēs diceris, & quod in te est, magis
eligis misereri, quam irasci; fac nos,
peccatores & delinquentes fratres
nostros agnoscere, vt dum eorum de-
licta ad seueritatē excitant, propria
natura nostra, tua gratia decorata,
mentem, in ultionem inhiantem, ad
clementiam & miserationem infir-
morum inflectat. Amen.

De Humilitate. §. X.

Humilitas est virtus, qua homo ex
intima cognitione maiestatis diuine,
& reuerentia ad Deum, atque ex
verissima notitia sui, affectum reprimi-
t excellentiæ sibi non debite, ab alijs
despici appetit, & (quod ad se pertinet)
in infimo se loco constituit. Descriptio
hæc colligitur ex Thoma Aquinate.
Sed aliam breuiorē & satis pulchrā
assignat Bernardus, dicens: Humilitas
est virtus, qua quis verissima sui cogni-
tio.

D. Th. 2.2
q. 161. ar. 6
Bern. l. de
gradib. hu-
militatis.

tionē sibi ipsi vilescit. Ponitur autem
 Humilitas, Modestiae pars, quae vir-
 tus quaedam est generalis, cuius offi-
 cium est, moderari appetitiones &
 delectationes mitiores his, quae in ci-
 bis, & potibus, & venereis, & irae ef-
 frænatione consistunt. Reprimit enim
 Modestia appetitum excellentiae, & sic
 est Humilitas: appetitum habendi, &
 sic est Paupertas: appetitum scien-
 di, & sic est studiositas: appetitum
 loquendi, & sic est Taciturnitas:
 & motus externos ac corporis cul-
 tum, & sic nomen Modestiae reti-
 net.

Incitamenta ad Humilitatē sunt:
 I. Cognitio Dei sui. Qui enim diui-
 nam Maiestatem contempletur, cui
 in libro Sapientiae dicimus: *Quo-
 niam tamquam momentum statera, sic
 est ante te orbis terrarum, & tam-
 quam gutta roris antelucani, quae de-
 scendit in terram.* Qui etiam sei-
 plsum intuetur: *quia puluis est, & in
 puluerem conuertendus: & quia antea
 nihil fuit, nunc cumulus miseria-
 rum est, & postea tabes & putredo
 erit.*

Sap. II. 23

Gen. 3. 19

erit. Qui serio animaduertit, quam ignarus sit, quam instabilis, quam ad malum pronus, quam ad bonum infirmus, quantis peccatis obnoxius, quam infimis rebus addictus, quantis miseris subiectus, quam in esse, in posse, & in operari, ex se nihil habens, & à Deo pendens, cæcus profectò erit & stultus, si altum sapiat, si propriam excellentiam quærat, si non se apud seipsum, & apud alios quosque despiciat.

II. Admirabile templum Iesu Christi, qui cum esset filius Dei, exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens, & se non magistrum patrandorum miraculorum, sed præceptorem humilitatis exhibuit. Quique sua infinita dona cognoscens, se ea non à se, sed a Patre habere cognouit, & seipsum, tamquam nihil ex se habentem, inexplicabili quadam humilitate despexit, & doctrinam suam à Patre datam esse professus est, dicens: *Mea doctrina non est mea, sed eius, qui misit me.* Humiles parentes, infimum semper locum tenentes, elegit,

git, & ab omni fastu, & arrogantia, & hominum plausu, & mundiali dignitate fugit. Hunc ergò, in præsepe iacentem, & in cruce morientem, & factum *nouissimum virorum*, vt dixit *Isa. 53. 3.* Isaias, Deus Pater nobis in magistrū vitæ proposuit, vt ex ipso disceremus nos ipsos interius humiliare, & exterius deicere, & infimum locū appetere. *Nunc in ciuitate Dei*, inquit Augustinus, & *ciuitati Dei*, in hoc *saeculo peregrinanti*, maximè commendatur *Humilitas*, & in eius rege, qui est *Christus*, maximè predicatur, *contrariumque huic virtuti elationis vitium*, in eius aduersario, qui est *diabolus*, maximè dominari, *sacris literis edocetur*. Hanc nos virtutem propriam Christianorum, & à Christo, Capite nostro, verbis & exemplis commendatam amplectamur, vt eius membra, capiti consentientia, iudicemur.

III. Humilitas est fundamentum virtutum, Veritas vitæ, Pax animæ, despectio terrenorum, quam qui possederit, beatus erit, & Deus illum

Aug. 14.
de ciu. c. 30

lum exaltabit, & in magnam gloriam attollet. De quibus postea.

Actiones Humilitatis sunt: I. Seipsum agnoscere, & omnia dona, tum naturalia, tum supernaturalia, aliena esse, nempe Dei, verissimè profiteri, & se ex se nihil boni habere, sine vlla fictione cogitare.

II. Seipsum despicerere, & quoad ea, quæ quisque ex se habet, seipsum vilipendere, & in quaque re, etiam minima, penitus de seipso diffidere.

III. Seipsum reputare receptis Dei donis indignum, & ad noua recipienda ineptum: Talemque se potest quisque aestimare, sine vlla falsitate, quia re vera talis est secundum ea, quæ ex se habet.

IV. Non cupere ab alijs magnè estimari, honorari, vel laudari, & omnem honorem & laudem in Deum suum auctorem reijcere.

V. Desiderare, quantum in ipso est, contemni, & vilis haberi, nisi aliud personæ dignitas, officij qualitas, proximorū ædificatio, & diuina gloria requireret.

VI. Pro-

VI. Proprios defectus libēter de-
tegere, & ingenitam vilitatē decla-
rare, nisi fratrum ædificatio & volū-
tas Dei aliud faciendum esse suade-
ret.

VII. Dolere, quod magnifiat &
honoretur, nisi ob gloriam Dei, ra-
tione officij aut dignitatis quam ge-
rit, & omnem gloriam, auctoritatē,
aut honorem, quem vitare non de-
cet, in Deum referre.

VIII. Censere se omnibus vilio-
rem, secundum ea, quæ ex seipso ha-
bet, & in alijs diuina dona confide-
rare.

IX. Subijcere se Deo, tanquam
mancipium domino, vel tāquam te-
sta figulo, vt de se, ad suum benepla-
citurum, in hac & in alia vita dispo-
nat.

X. Subijcere se hominib. propter
Deum, præcipuè superioribus, sine-
reque se sine vlla difficultate guber-
nari.

XI. In externis functionibus, quā-
tum est in se, abiectiora complecti,
vt latus sinistrum in congressibus,
locum

locum infimum in confessibus, officia minus honorata, detritiores vestes, pauperiorem suppellectilem, incommodiorem cellam, simpliciores socios, & cætera huiusmodi. Hec in affectu; nam in opere debet se accommodare muneri ac dignitati, quam gerit.

XII. Seipsum tandem in conspectu Dei & hominum, canem mortuum & foetentem reputare, quem omnes fugiant, omnes vel conspectum eius exhorreant.

Postulatio humilitatis: Domine Iesu Christe qui filius Dei existens, caro pro nobis factus es, & teipsum vermem, & non hominem, & opprobrium hominum, & abiectiõnem plebis appellasti, & ad humilitatis exemplum inter duos latrones mortem subire voluisti: da nobis, rogamus supplices, verissimam tuæ Maiestatis ac nostræ vilitatis cognitionem, & ut nos ex corde vilipendamus, & contemptui haberi concupiscamus, benignè concede, quo humiles & tuis similes facti, ad consortium humilium,

lium, qui in caelis gloriosissime regnant, euolemus. Amen.

De Paupertate. §. XI.

Paupertas est virtus, qua moderamur appetitum possidendi res temporales, & solis necessarijs secundum rationem status contenti sumus. Paupertatem verò Euangelicam Laurentius Iustinianus ita describit: Est cum spirituali intentione, voluntaria abdicatio temporalium: est etiam quadam manu ductrix in via, qua ducit ad caelum: virtus athletica, & exercitatio magna & mirabilis. Est quoque portus tranquillitatis, nutritrix confidentiae, quietis fundamentum, orationis adiutorium, peregrinationis exhortatio, & perfectionis porta, sine qua nemo coram Deo in spiritu diu durare poterit. Albertus verò sic: Paupertas est, omnia propter Deum sponte & libenter dimittere, nihil praeter solam necessitatem possidere, eadem necessitate se indignum sentire, & etiam necessitate quandoque propter Deum care-
re.

Iust. in li.
gno vite
de Paup.
ca. 1.

Alb in li.
de vir 6 5

N

II. Pau-